

Historia kickboxingu

Kickboxing to współczesny sport walki, mający swoje korzenie w tradycyjnych dalekowschodnich sztukach walki. Prapoczątki sztuk walki wywodzą się z terenów dzisiejszych Indii. Nowe formy ćwiczeń cielesnych szybko dotarły do Chin gdzie powstała nazwa Wu Shu (potocznie Kung Fu). Kolejnym etapem była Japonia. Tam ćwiczenia połączono z mentalnością tworząc system Kempo (To De - Chiński Boks. Z czasem na wyspie Okinawa pojawiła się nazwa Kara Te.

Jednocześnie w Korei powstało Taekwondo oraz mniej znane Tang Soo Do, z którą swoją przygodę ze sportami walki w latach 60-tych jako żołnierz amerykański stacjonujący w Korei rozpoczął Chuck Norris.

Z kolei na terenach Kambodży, Birmy i Tajlandii powstały formy będące prawdziwym pierwowzorem kickboxingu (mimo istotnych różnic). W Birmy był to boks birmański (Bando), natomiast w Tajlandii powstał boks tajski (Muai Thai). Szczególnie ta druga forma zyskała dużą popularność. Podstawowa zasada była niezwykle prosta: każdy cios musi mieć pełną siłę, jak by miał być ostatnim. Tajowie podejmowali wszelkie wyzwania, walczyli bez reguł, zwyciężali mistrzów karate, kung fu, ju jitsu.

Za ojczyznę klasycznego kickboxingu uważa się Amerykę gdzie w latach 1968-70 rodziły się pierwsze reguły. Moda na sporty walki wybuchła po II wojnie światowej. Powojenne zmiany społeczno - polityczne spowodowały oraz migracje sprawiły, że do USA przybyło mnóstwo azjatyckich mistrzów różnych odmian walki. Powstało wiele klubów i sekcji, które zaczęły organizować mistrzostwa i nadawać tytuły. W krótkim czasie pojawiły się spory, który styl jest najskuteczniejszy, który mistrz najlepszy. Regulaminy stylowe uniemożliwiały jednak wspólną rywalizację. Największe różnice były w technikach ręcznych., bo nożne były bardzo podobne.

Jako pierwszy próbę unifikowania przepisów podjął w latach 60-tych instruktor karate Mike Anderson. Jego pomysł był niezwykle prosty: techniki klasycznego pięściarstwa połączył z podstawowymi kopnięciami karate i taekwondo. Tak powstał nowy sport: Amerykańskie Karate zwane również Full Contact Karate. Ciosy zadawane były z pełną siłą, nie było markowania. Zbliżyło to pojedynki do realnej walki, pokazując jednocześnie, że mogą być one bezpieczne dla zdrowia.

Pierwszy turniej Full Contact Karate zorganizowano w roku 1968. Walczono bez ochraniaczy co spowodowało wiele urazów. Pomysł się jednak spodobał i zainteresował się nim biznes. Pomysłodawca zorientował się, że niezbędne będą ochraniacze. W 1970 na Florydzie zorganizowano pierwszą walkę w ochraniaczach. Reklamowaną ją jako walkę Karate Wszechstylowego. Wydarzenie spotkało się z ogromnym zainteresowaniem. Ktoś z dziennikarzy wymyślił wtedy nazwę: KICKBOXING. Narodziny nowego sportu stały się faktem. Dalej losy nowej dyscypliny potoczyły się bardzo szybko. Mike Anderson założył PKA

(Professional Karate Assosation), czyli pierwszą organizację kickboxingu. Zaczął organizować regularne turnieje, nadawać tytuły i pasy mistrzowskie. W roku 1974 zorganizowano pierwsze Mistrzostwa Świata w Kickboxingu. W roku 1976 powstała konkurencyjna organizacja WKA (World Karate Assosation), która rozpoczęła podpisywanie zawodowych kontraktów. W latach 80-tych kickboxing był w USA siódmym sportem pod względem popularności.

W latach 70-tych w Polsce wybuchła moda na karate. Na tej bazie w roku 1978 powstał polski kickboxing. Jego twórcą był instruktor karate z klubu Politechniki Warszawskiej Andrzej Palacz, który na obozie sportowym po raz pierwszy zapoznał studentów z rewolucyjnymi jak na ówczesne czasy zmianami w sposobie trenowania i technikami wszechstylowego karate będącego pierwowzorem kickboxingu. W roku 1985 powstała Rada Klubów Wszechstylowego Karate Sportowego (lub kickboxingu - nazw używano zamiennie). W tym samym roku zorganizowano I (nieoficjalne Mistrzostwa Polski w Kickboxingu).

Do najbardziej znanych i utytułowanych Polskich zawodników należą:

- Piotr Ściegoczyński
- Marek Piotrowski
- Józef Warchoł
- Marek Piotrowski
- Bohdan Sawicki
- Przemysław Saleta
- Agnieszka Rylik

Opracował: Mikołaj Rosa